

РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОСОБОВОМУ РІВНІ

Мовмига Н.Є., Мезенцева І.О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Зважаючи на мотиви, які спонукають людину до активності, можна цілеспрямовано впливати на його поведінку, дії.

З урахуванням видів мотивації (зовнішня та внутрішня), можливо встановити наступні рівні її формування. Перший (початковий), нормативно-примусовий, рівень визначається приписами, правилами, законами, правовими нормами. Другий рівень визначається колективними і індивідуальними (адресними) культурно-інформаційними діями, у тому числі з використанням сучасних технічних засобів масової інформації. На цьому рівні задіюються як зовнішні соціальні, так і вузькоособові мотиви, засновані на здоровій самолюбності, помірному марнославстві. У цих умовах найкращою для збереження і розвитку мотивації являється схема «неуспіх — недостатність зусиль». Третій рівень — відбиває потребу особи в розвитку і продуктивній реалізації свого творчого потенціалу в області безпеки життєдіяльності. На цьому рівні мотивації помітну роль грає мотивація досягнення. Вона характеризується прагненням особи виконати справу на високому рівні якості безпеки скрізь, де є можливість проявити свою особисту майстерність і індивідуальні здібності.

Таким чином, основними принципами формування мотивації в процесі навчання, що стосується безпечної життєдіяльності являються: забезпечення збалансованості вимог (правових, соціальних, технічних та ін.) і можливостей людини по забезпеченню безпеки життєдіяльності. Якщо в сприйнятті особи учня ці два параметри діяльності відповідають один одному, то створюються необхідні умови для того, щоб в діяльності виникла внутрішня мотивація; представлення якостей особи безпечного типу, практичних умінь по забезпеченню безпеки життєдіяльності, значимих якостей у вигляді чинників, що мають нині життєве важливий сенс. Від їх наявності або відсутності залежить не лише рівень соціальної значущості, але передусім здоров'я і життя самої людини і близьких йому людей; розвиток когнітивного інтересу до питань забезпечення безпеки життєдіяльності за рахунок стимулів соціальної і особистої значущості, новизни, цікавості, емоційності, проблемного подання і організації самостійного пошуку необхідної інформації в області безпеки життєдіяльності; максимальний облік інтересів, здібностей, схильностей, цінних орієнтирів, рівня отриманих знань і умінь кожного учня, колективу, окремих груп при формуванні безпеки діяльності.

Література:

1. Ільїн. Є. П. Мотивація і мотиви. М., 2000.
2. Мовмига Н.Є., І.О.Мезенцева; І.М.Любченко. Використання мотиваційних процесів як аспект оптимізації безпеки праці. Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки). – Х.: НТУ „ХПІ”. - 2017. - № 46'(1267).